

... alebo o tom, že všetko, čo som kedy o kresťanstve potreboval vedieť, ma naučili X-Meni.

Možno poznáte fiomovú sériu X-Menov, sprvu podarenú, potom stále menej a menej. Jej východiskom je jednoduchý príbeh v pozadí: *Svetom blúdiť mutanti – ľudia so zvláštnymi superschopnosťami. Sú zmätení, nevedia, čo si počať, ľudia sa ich boja, zazerajú na nich, nenávidia ich. A tu prichádza profesor Xavier. Vyhľadá ich, ujme sa ich a vezme ich do svojej súkromnej školy pre ľudí, ako sú oni. Škola sa pre nich stane rodinou, domovom, učia sa v nej svoje schopnosti zvládať, používať – a skutočne ich aj používať pre dobro všetkých ľudí na svete. Učia sa byť superhrdinami vo svojej novej a skutočnej rodine im podobných superhrdinov.*

Tento príbeh je vo svojej podstate hlboko kresťanský. Je to vlastne kresťanstvo v kocke.

Na začiatku sme to my, ľudia, stvorení na obraz Boha. Akurát, že nevieme, čo si s týmto darom počať. Zmätení blúdime po svete. nerozumieme mu. Zneužívame svoje dary a schopnosti, hryzieme sa a žerieme medzi sebou, drancujeme a utláčame svet a nie a nie nájsť to čosi, čo nevieme pomenovať ale zúfalo to všade a vo všetkom hľadáme.

Kristus: *No a tu sa objavuje náš profesor Xavier –* Majster Ježiš, zvaný Nazaretský, Kristus.

Evanjelium: Odhaľuje nám, kto sme: Synovia a dcéry Boha, domáci Boha, stvorení na to, aby sme sami boli bohmi v Bohu, žili Božím Životom v tej vlasti, ktorú tak zúfalo hľadáme, v Nebi, v nesmrteľnej ríši Nesmrteľných.

Uverenie a obrátenie: *Tak ako blúdiaci mutanti* aj my prijímame s dôverou zvesť i pozvanie nášho Majstra ísť s Ním, nasledovať Ho domov, tam, kam patríme.

Prešťahovanie sa: V tej chvíli konáme to, čo je podstatou obrátenia sa – sťahujeme sa. Sťahujeme sa zo starej identity do novej, zo starého sveta do nového, zo starej rodiny do novej, zo starého života do nového. Nie je to sťahovanie sa z miesta na miesto, ale zo stavu do stavu. Vo svetskom rozmere sme to zažili mnohokrát: keď sme sa vydali/oženili. Skončili školu. Zmenili zamestnanie. Vždy to znamenalo, že sme sa stali kýmisi, čímisi novým, iným. V myslí sme sa presťahovali z toho, čím sme boli včera, do toho, čím sme dnes: včera slobodní, dnes ženatí (vydaté). Včera študent, dnes zamestnanec. Včera taxikár, dnes vodič autobusu. Toto je zásadný bod, ktorým vstupujeme aj do kresťanstva. Ešte včera človek, obyčajný človek ako všetci ostatní. Oddnes ale... čo? Čím oddnes som? Presne týmto, presne toto je moje presťahovanie a jeho tri neoddeliteľné rozmery:

KTO SOM? *Profesor Xavier mutantom vysvetľuje, že nie sú netvorní, ale ľudmi, obdarovanými výnimočnými darmi.* Aj my zisťujeme, že sme ľudia, od okamihu krstu obdarovaní mimoriadnymi, výnimočnými darmi. Sme synmi (dcérami) Boha a Jeho dedičmi. Z Božej milosti sme dostali právo vlastniť Božie Kráľovstvo, dostali sme dar Duchu Svätého a právo i privilegium žiť v Nóm a užívať Jeho moc, jedinú opravdivú *supersilu*, ktorá vo svete existuje.

KAM PATRÍM? *Profesor Xavier odvádza mutantov do svojej školy, kde nachádzajú viac, než len školu: domov, opravdivú rodinu ľudí, ktorí im rozumejú, pretože sú rovnakí ako oni.* My sa pýtame rovnako: Kde je môj domov? Tento svet to nie je. Kde som doma? Kde je Rodina Boha, do ktorej patríme? Cirkvi. Áno, Cirkvi. To je ona, Ježišom založená, *zhromaždená* Rodina synov a dcér Boha. Tam je môj domov. Vo farnosti a v nej v malých spoločenstvách, v malých rodinách, tímoch – alebo *triedach*, ak je vám bližšia školská terminológia – tam som doma. Tam sú ľudia,

ktorí sú rovnakí ako ja, obdarovaní ako ja a ktorí už svoje obdarovanie spoznali, prijali a používajú ho. Sú ako ja. Žijú to, čo ja. Rozumejú mi. Chápu ma. Medzi nimi sa konečne cítim byť doma.

ČO MÁM ROBIŤ? *Profesor Xavier nakoniec vyučuje a súčasne trénuje svojich mutantov, aby boli W-Menmi, ľudmi, ktorí svoje superschopnosti využívajú pre dobro iných ľudí.* Teraz, keď sme spoznali kto sme a sme konečne doma, v Cirkvi, v jej malých spoločenstvách – rodinách – triedach, čo ďalej? Čo je našou úlohou? Ako máme využívať svoje schopnosti, na čom pracovať, čomu slúžiť? A Ježiš, náš Majster, nám hovorí, že sú to dve veci:

1) Svetlom premôcť tmu, dobrom zlo. Kdekoľvek sme, všade sme ako Jeho vyslanci, ako skutoční X-Meni, vyslaní do ulíc, bytoviek, dedín a miest, do obchodov, klubov, tovární a úradov, do škôl, kancelárií, nemocníc, všade sme vyslaní s tým jediným účelom, aby sme sa tam, na tom konkrétnom mieste, kde práve sme, ako *Boží agenti* vzopreli Diablovej a jeho ríši Zla a dobrom premohli zlo, každé zlo, v každej chvíli a úplne vo všetkom.

2) Vrcholom tohto boja je, ak vytrhneme živého človeka z moci Diabla, pomôžeme mu odhaliť Boží dar, ktorý aj on dostal (ak už pokrstný bol) alebo dostať môže (ak sa dá pokrstiť) a privedieme ho tak ku Kristovi, Chlebu a Prameňu Života a do Jeho Rodiny, k nám, do Božej Cirkvi. Toto je to, čo jediné na samom konci Ježiš svojej Rodine, Cirkvi, prikázal: „*Chodte teda, urobte učeníkmi všetky národy, krstiac ich v mene Otca i Syna i Duchu Svätého* ²⁰ *a naučiac ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.*“ (Mt 28,19-20) Toto je cieľ, vrchol nášho boja a jediné trvanlivé a skutočne *strategické* víťazstvo. Premáhaním zla dobrom vyhrávame *bitky*, ale získaním človeka pre Krista tým, že mu odhalíme jeho skryté dary a od Boha dané schopnosti a pomôžeme mu stať sa tým, čím už sám v sebe je (krstom či povolaním k nemu) – synom (dcérou) Boha, sme vyhrali jednu konkrétnu *vojnu*.

Podobne ako Xavierovi X-Meni, aj my tvoríme tím, jednotku, ktorá nie chaoticky a náhodne, ale spoločne, koordinovane, premyslene a s veľkým odhodlaním a zaangažovaním sa pracuje na tejto veci, pretože toto je naša úloha, dôvod pobytu v tomto šerom svete.

Tieto tri rozmery sú, mimochodom, základnými rozmermi každého ľudského života, tvoria našu plnú identitu. A, ak vezmeme do úvahy moderné výskumy psychológov a sociológov, tvoria aj tri rozmery naplneného šťastného ľudského života: *Dokonalosť, byť najlepším možným (kto som); slúžiť presahujúcemu transcendentnému zmyslu života (čo robím) a všetko toto žiť a zdieľať v čo najhlbších vzťahoch (kam patrim).*

Škola: Cirkvi a v nej malé spoločenstvá sú našim domovom, zázemím a útočiskom, našou rodinou – ale sú, *rovnako ako v X-Menoch*, aj školou, v ktorej sa spolu a veľmi dychtivo učíme stále viac a lepšie používať naše od Boha dané *superschopnosti* (charizmy im hovoríme), žiť náš nový, od Boha darovaný *superživot* a stále lepšie a dokonalejšie pracovať na tom, čo nám Kristus zveril ako zmysel nášho pozemského života: Dobrom premôcť zlo a získať pre Krista a do našej Rodiny *všetkých ľudí všetkých čias a všetkých národov* (porov. II. vatikánsky koncil).

A to je všetko. O tom kresťanstvo je: o prijatí spásy a *presťahovaní sa do Neba*, čiže do svojej skutočnej a pravej identity syna (dcéry) Boha („*Oblečte si Krista*“, vraví Písmo); o presťahovaní sa do svojej skutočnej vlasti, Neba, ktoré tu na zemi hmatateľne existuje v Cirkvi, v „rodine veriacich“, „Božej rodine“, ako ho nazýva Písmo; a v osvojení si svojho skutočného života a z neho plynúceho konania, svojho skutočného poslania, ktoré od Boha mám a kvôli ktorému na tomto svete som.